

Jeg tænder et lys bag min rude

Jeg tænder et lys bag min rude
en aften, den fjerde i maj,
det vinker til mørket derude
og danser i skyggernes leg.

Jeg ser i den levende lue,
den vækker en slumrende sans,
jeg slukker alt lys i min stue
og lader mig føre i dans.

Jeg letter på lysende vinger
og svæver i majnatten ud,
om tårne og tage jeg svinger,
det kribler af fryd i min hud.

Og netop som tårnuglen tuder
og giver mit hjerte et gys,
fra tusinde mørklagte ruder
mig tilvinker tusinde lys,
som intet kan bøje og binde,
en levende, lysende hær,
jeg lægger mig synet på sinde
og slutter min flyvende færd.

Jeg skærmer den flygtige flamme,
med den står mod mørket jeg stærk,
med den kan mig intet ondt ramme,
dens glød er en evig guds værk.

Poul Michael von Bülow 2019